kül olla," ütles issa, agga wahhest tulleb ka wihma ja kewwade ja süggise külma ka. Ja et sa kül karjas ei woi käia, sest et meil siin ka karja egga karjasmaad ei olle, siis woid ja ikka ka monningast karjalapse laulo öppida, ja röömoga mäggede ja metsade ja päikese kitust laulda Loja auuks; ja woid selle poisi käest nisuggusi öppida, ja kes teab, temma käiks eht hea melega kolis. Willem watas omma issa ja siis Wridli peale, astus siis emma ette ja pallus lubba, kas ta woiks selle waese poisile middagid omma rietest kinkida; temma on ni waene ja ni kurw," ütles Willem, „eht se wöiks tedda wähhegi römustada." „Woib olla," ütles praua, „sa woid temmale omma wannematest rietest ühhe täie üllikonna anda." Willem römustas wägga, ja tohter ütles: „Kutsu tedda warsi ennesega omma kamri ja katsuge seal rided selga. Pärrast, kui sa omma koli tööga walmis olled, woid sa temmaga nattuke linna watamas käia, ja öhto woite teie möllemad laulda. Minna ollen temmale lubba annud, mönne päwa meie jures sömas ja ömaeal käia." Willem läks römoga teggema, mis wannemad lubbanud ja käskinud. Ja praua ütles: „Minnul on wägga halle meel selle waese poisi ülle, agga siiski ma ollen üsna ehmatand selle ülle, et temma meie poia kamri piddi minnema, ja pealegi weel mitto päwa siin söma ja maggama, sedda ollels temma jo

mönne koppika eest iggal polel woinud sada. Sure holega olleme meie püüdnud omma last wallatumatest lastest emal hoida, mitto kord on meil sellepärrast pahhandust olnud, ja nüüd peab temma üht hulkujat poisi omma kamri wiima ja temma käest laulusi öppima. Kas meie omma lapsele parremaid laulotundisi, Wini linnas, ei wöi sada?" — „Parremaid wist," ütles tohter naerdes," agga arrulisemaid mitte. Pealegi on se mis se pois laulab selge, terwe, tödde, ja nenda on ka temma könne; ja töe armastust on meie pojal just waja. Siiski ärra ehmata, armas abikasa, minna ei tahha tedda ka mitte wäggise enneste maeasse wötta. Kui temma sinnul meelt wasto on, siis enname temmale pari pääwa pärrast need rönned koppikad ja lasseme tedda minna. Agga paljas hulkuja ei olle se pois mitte, sest et ta tintiga kaupleb, ja sedda ka weel mitte kaua aega, ja enne sedda ei olnud ta ka ükki weddelemisse peal, waid ta käis karjas, mäggisel maal emamiete ainо ükki omma kitste ja lehmade seltsis; ja mis raske hädda ja kurwastusse koolist on temma wimaks läbbi käinud, ja et temma tuim egga ülleannetu ei olle, sedda kuleme temma laulust, ja minna ollen ka temma endist ello keik holega temmä käest järrel küssinud. Mis temmale sündinud, se wöib peagi meie pojale ka sündida, siis ollels temma üsna ükki ollema; tal ei

Eesti-maa rahwa Kalender 1871, lk. 27